

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010092
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3818010092.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 25. októbra 2023 senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich A. B. a A. A. v trestnej veci proti obžalovaným C. D. a ml. E. F. pomerom hlasov 3:0

rozhodol:

Obžalovaní:

- C. D., nar. XX.XX.XXXX v G., okres H., trvale bytom H., E. H. XXX/XX, t. č. bytom H., I. X,
- ml. E. F., nar. XX.XX.XXXX v G., okres H., trvale bytom A., J. XXX/XX, t. č. ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová,

sú vinní že

dňa 17.02.2007 presne nezistených skorých ranných hodinách, v Prievidzi, na ulici Ondrejova, v bližšie nezistených priestoroch baru Jantár, obžalovaný C. D. vytiahol z diskotéky poškodeného K. L., vyčítal mu, že neplatí úver, ktorý si vzal v banke vo výške 150 000,- Sk, pri ktorom ručil C. D., žiadal ho, aby úver splácal, pričom mu strhol bundu, ktorú odhodil na zem a fackal ho, dôsledku čoho poškodený spadol na zem a prebral sa až v byte obžalovaného D. v H., na ulici M. X/XX, kde od neho obžalovaný D. žiadal 150 000,- Sk s tým, že on pôjde do banky úver zaplatiť, pretože na poškodeného sa nedá spoľahnúť, že bude úver splácať, pričom poškodeného v byte bili päťami obžalovaný D. a obžalovaný ml. F., následne poškodený ponúkol obžalovanému D. ako zálohu svoje osobné motorové vozidlo značky Ford Escort, po čom obžalovaný D. nadiktoval N. H. čestné prehlásenie o darovaní vozidla Ford Escort obžalovanému D. poškodeným L., ktoré následne poškodený podpísal, ďalej obžalovaní žiadali od poškodeného kľúče od jeho vozidla, ktoré však mal v bunde, ktorá zostala v Jantári, preto obžalovaný D. šiel pre ňu do Jantára, bundu však nenašiel, preto poškodený L. na ich žiadosť šiel s nimi vo vozidle svedka F. k nemu domov a v byte, v ktorom býval, vzal náhradné kľúče od auta, ktorými sa pokúšali vozidlo pred bytom otvoriť, čo sa im však nepodarilo a keďže v tom čase prechádzalo okolo nich policajné auto, obžalovaní sa zľakli a ušli, pričom poškodený K. L. utrpel ľahký otras mozgu a pomliaždenie ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom okolí ľavej očnice s narušením obvyklého spôsobu života 5 - 6 dní,

teda

spoločným konaním proti inému použili, násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

tým spáchali

zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Zbierky zákonov, v znení zákona č. 692/2006 Zbierky zákonov (ďalej Tr. zák.), a za to sa

odsudzuje:

Obžalovaný ml. E. F.

Podľa § 188 ods. 1, § 118 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného C. D. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože má za to, že trest odňatia slobody 17 (sedemnásť) mesiacov, v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T 30/2016 zo dňa 29.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 2To 80/2016, zo dňa 7.3.2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, po tom, čo obaja obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že zo skutku v obžalobe sa cítia byť nevinní; vypočul oboch obžalovaných. Keďže obaja obžalovaní odmietli vypovedať, podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal ich výpovede z prípravného konania na návrh prokurátora.

Na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov A., F., A., F., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpovede svedkyne O. L. na čísle listu 110 - 115, 117 - 119, svedka K. L. na čísl listu 69 - 88, svedka P. A. na čísle listu 99 - 104.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd oboznámil zápisnicu o konfrontácii číslo listu 158 - 163, zápisnice o rekognícii číslo listu 164 - 168, 170 - 180, listinné dôkazy číslo listu 139, 181 - 182, 211, 216, 251 - 252, 267 - 287, 290 - 323, 339, zápisnicu o ohliadke miesta činu číslo listu 197 - 210, správy číslo listu 325 - 332, výpisy z evidencie priestupkov číslo listu 333 - 335, registre trestov číslo listu 326 - 328, 596 - 598, listinný dôkaz číslo listu 613, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza č. 1 T 71/2019, č. 1 T 30/2016, č. 1 T 81/2007, č. 2 T 88/2008, Okresného súdu Martin č. 3 T 25/2022, Okresného súdu Prievidza č. 2 T 286/2010, č. 2 T 294/2010, z prílohovej obálky na čísle listu 635 registre trestov, listinné dôkazy číslo listu 639 - 640.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora a oboch obžalovaných boli oboznámené znalecké posudky číslo listu 186 - 192, 218 - 234.

Obžalovaný C. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 06.10.2016 (číslo listu 31 - 39), okrem iného uviedol, že s E. F., aj K. L. boli kamaráti. V minulosti K. vystupoval ako ručiteľ prípadu pôžičky 150.000 slovenských korún. K. ako dlžník tento úver riadne nesplácal, zo strany banky mu bolo povedané, že keďže dlžník úver nespláca, tento budú vymáhať od neho. Informáciu, že úver nespláca sa dozvedel náhodou, chcel priamo u K. zistiť, či je to pravda. S týmto sa následne skontaktoval, prisľúbil mu, že bude plniť splátky, aby nemal s tým problém. Istý čas svoj sľub plnil, neskôr znovu prestal splácať splátky. Pokúšal sa s ním skontaktovať, bol však s tým problém. Náhodou sa s K. stretol v ten deň keď sa mal stať skutok 17.02.2007, prišiel sa zabaviť do Jantáru, chvíľu tam pobudol, keď odtiaľ vychádzal náhodne stretol medzi dverami K.. Spýtal sa ho, ako je to s úverom, pretože má informácie, že tento znovu nespláca. Vytiahol ho von na parkovisko, tvrdil mu, že úver spláca, že má od toho nejaké doklady a ak chce ukáže mu ich na druhý deň. Povedal mu, že takto to nepôjde, že nemá telefón a že je problém sa s ním stretnúť. K. mu ponúkol, aby si zobral jeho mobil, že mu zavolá na druhý deň, aby sa stretli. Zobral si ten K. telefón k sebe, chvíľu sa ešte rozprávali a K. povedal niečo, čím ho vytočil. Praskli mu nervy, bol dosť opitý, tak K. prefackal. Začal ho sácať, strhol mu bundu. Keďže K. bol od krvi, povedal mu, že takto nemôže ísť späť do Jantáru, nech sa ide umyť k nemu domov, do bytu na ulici Q. M., ktorý sa nachádza kúsok od E.. Spolu s K. vošli do bytu, po otvorení dverí sa K. zapotácal, spadol ako klát na zem ku stene. Zľakol sa, keď takto spadol, narazil tvárovou časťou do botníka, zisťoval, či vôbec žije. Bolo počuť, že chrápe, tak to ďalej neriešil. Urobil si kávu a keďže K. sa stále nepreberal a mal vtedy 130 kg, bolo jasné, že ho nedostane na nohy. Rozhodol sa, že pôjde pozrieť do Jantáru, či tam nie je nikto kto by mu pomohol s K., dostať ho z bytu. Náhodne stretol E. F., poprosil ho, aby išiel s ním do bytu, nepovedal mu dôvod, ak by to povedal, isto by to odmietol. Išli potom spolu do bytu, po príchode do bytu K. stále chrápal na zemi vo vstupnej chodbe. Keď prišli do bytu bol už hore jeho otčím N. H., pýtal sa kto je ten chlap v chodbe a prečo je od krvi. Zdá sa mu, že mu vysvetlil o čo ide a sľúbil mu, že ho čo najskôr odnesie z bytu. Opätovne sa snažil budiť K., nakoniec ho zobudil a keď ho postavil na nohy, všimol si, že bol ešte viac zakrvavený ako keď prišiel k nemu domov a mal pripuchnuté oko. Išiel

s ním do kúpeľne aby sa umyl. Nechal ho v kúpeľni samého a išiel za E. do kuchyne. Po nejakom čase sa k nim pripojil K., spočiatku bol ticho, potom začal nezmyselne rozprávať a vyskakovať do neho. Reč sa opätovne stočila na pôžičku, znovu medzi nimi vznikla hádka, K. hlasno nadával, zdá sa mu, že mu dal jednu facu, aby prestal. Pamätá si, že do kuchyne prišiel otčím, bol nahneváný, že robia rámus. K. hovoril, že stále mu tvrdí niečo iné a vôbec nemá záruku, že pôžičku vyplatí a banka nepôjde po ňom. Povedal, že mu môže dať záruku, spomenul nijaké auto, Ford Escort. Keďže bol opitý a na druhý deň by si nemusel pamätať čo sľúbil, povedal mu že to musia dať na papier, napísal to jeho otčím, aby čo najskôr vypadli z bytu. Keďže nikdy predtým vozidlo nevidel, spýtal sa ho, či to nie je nijaká finta, K. mu povedal, že kľúče má pri sebe v bunde. Zistili, že bunda nie je v byte, že ju musel nechať v Jantári, zdá sa mu, že poslali E. F. aby išiel pozrieť tú bundu. Bunda sa nenašla, K. povedal, že to nie je problém, že náhradné kľúče má doma a môžu pre ne skočiť k nemu domov. Išiel spolu s K. k nemu domov, otvorila jeho sestra O., zhrozila sa ako K. vyzerá. K. za chvíľu prišiel z bytu von aj s kľúčmi, že idú auto vyskúšať. Spolu s K. a E. sa presunuli k nejakému vozidlu Ford Escort, ktoré sa pokúšal otvoriť K., keďže mu to nešlo, pokúšal sa aj on. V tom čase išlo okolo policajné auto, keďže mal obavu, aby si nemysleli že auto kradnú, s Jarom odišiel z toho miesta. Na druhý deň sa snažil spojiť s K., chcel mu vrátiť kľúče od auta. Nepodarilo sa mu to, a keďže za nejaké 2 až 3 dni mal nástup do výkonu trestu išiel za ich spoločným známym P. A. u ktorého nechal kľúče od auta aby tieto vydal K.. Zdá sa mu, že mu dal do zástavy mobilný telefón, aby si ho neskôr K. vybral. Na otázku vyšetrovateľa aby sa vyjadril k tomu, že mali poškodenému ukradnúť 2 retiazky zo šedého kovu, jednu na krk, druhú na ruku; uviedol, že nič také neodcudzil, za jeho prítomnosti nič také neurobil E. F., ani jeho otčím. Vo vzťahu k poškodenému nepoužil žiadne násilie, to auto ako záloha bola nápad poškodeného, na tomto sa normálne dohodli. Na otázku obhajcu, či F. nijakým spôsobom udieral poškodeného, páčil mu vlasy, alebo inak sa voči nemu nevhodne správal, uviedol, že k ničomu takému nedošlo. F. bol v byte len preto, aby mu pomohol opitého poškodeného dostať z bytu von, následne zabezpečil auto. Na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2023 bol obžalovaný C. D. vypočutý k osobným pomerom. Uviedol, že súčasnej dobe je zamestnaný v kúpeľoch. Okrem toho platí výživné, jeho bývalej žene boli zobraté deti pretože brala drogy. Deti mu neboli zverené z dôvodu tohto súdneho pojednávania. Vyživovaciu povinnosť si plní. Taktiež sa stará o imobilnú matku. V byte s matkou žije spoločne s manželkou. Manželstvo bolo uzavreté v mesiaci máj. Manželka má zlý zdravotný stav. Má duševné problémy. Naposledy bol odsúdený v roku 2017, za neplnenie vyživovacej povinnosti. Odvtedy nebolo voči nemu vedené trestné stíhanie, nebol odsúdený. Nebolo voči nemu vedené priestupkové konanie.

Obžalovaný ml. E. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 05.10.2016 (číslo listu 47 - 51), okrem iného, uviedol že dňa 17.02.2007 v ranných hodinách bol v klube Jantár spolu s kamarátom R. F.. Vtedy prišiel za ním C. D., povedal mu, aby išiel s ním na kávu do bytu. Keď sa opýtal prečo, uviedol len aby išiel s ním, že sa u neho porozprávajú. Spolu prešli na ulicu M., išli do jeho bytu. Keď otvoril vchodové dvere, videl v chodbe ležať jemu vtedy neznámeho muža (K. L.), ktorý keďže chrápal, tak si myslel, že spí. C. ho zobudil, vzal ho pod pazuchu a išli do kúpeľne. Všimol si, že L. bol krvavý na tvári a mal opuchnuté oko. L. ostal sám v kúpeľni, s C. išli do kuchyne, urobiť si kávu. Za malú chvíľu prišiel za nimi L., s C. sa začali hádať o peniazoch, porozumel, že sa hádajú o pôžičke ktorú si zobral L. a C. mu ručil, pričom L. ju nesplácal a preto mal C. problémy kvôli peniazom. Hádka bola dôrazná, C. buchol rukou do stola, už si ale nespomína, či C. udrel L., alebo nie. Nezapájal sa do hádky, v žiadnom prípade L. nebil. Zrejme v dôsledku hluku prišiel do kuchyne starší pán, zrejme to bol druh C. mamy. Začal sa zaujímať, čo sa dialo, C. mu povedal niečo v zmysle, že L. mu dlhuje peniaze. C. s L. sa začali rozprávať o nejakom aute, bol to Ford. Nevie povedať, kto to navrhol, oni dvaja začali písať darovaciu zmluvu, ktorou L. daroval auto C.. Celý čas bol prítomný, keď jeden z nich písal tú zmluvu. Nevie povedať, či C. robil na L. nijaký nátlak, alebo ho ešte udrel. Potom sa ho C. pýtal ako prišiel do Prievidze, povedal mu o R. F., že by mal byť ešte s autom v Jantári. Pýtal sa ho, či by mu nezavolať, či ich vezme na staré sídlisko. Išiel z bytu preč, vyhľadal R. F., súhlasil, že ich zavezie, o pár minút sa všetci stretli na parkovisku pri Jantári. Šoféroval R., on bol spolujazdec, vzadu sedeli C. s L.. Vystúpili na starom sídlisku, prišli k nijakému vchodu, prišla tam nejaká neznáma žena, táto sa rozprávala s C. a L.. Keď zbadala L., zdá sa mu, že sa zľakla. Zdá sa mu, že tá žena s C. a L. išli dnu, zrejme do bytu. Vlastne doteraz nevie, prečo ho C. volal do bytu, s vecou nemal nič spoločné, nemal žiaden dôvod biť, napadnúť alebo okradnúť L.. Na otázku vyšetrovateľa, že uznesenie o vznesení obvinenia im kladie za vinu, že spoločne s D. sa zmocnili mobilného telefónu Nokia 6233, hrozili L. aby im dal kľúče od auta, mali odcudziť retiazku na ruku zo šedého kovu v hodnote 900 korún, retiazku na krk zo šedého kovu v hodnote 1.000 korún; uviedol, že tieto skutočnosti nie sú pravdivé, sám, ani spoločne s D. sa nezmocnil, ani neukradol žiadnu z tých vecí, ktoré mali patriť L.. Na otázku vyšetrovateľa, či počas incidentu zaregistroval nijaký mobilný telefón Nokia 6233 ktorý mohol alebo mal patriť poškodenému, uviedol, že u C., tento mu v aute podal

nejaký telefón, pýtal sa ho či ho nechce, vrátil mu ho s tým, že ho nechce. Nevie sa vyjadriť k tomu, ako sa dostal C. k telefónu, ktorý mu ponúkal počas jazdy autom. Nevšimol si, či poškodený mal pri sebe retiazku na ruku zo šedého kovu, retiazku na krk zo šedého kovu. Je pravdou, že u D. doma si všimol nejakú retiazku položenú na stole v kuchyni, videli ju už niekoľko krát predtým u D.. Nič také, čo tvrdí poškodený L., že ho mali v byte opakovane udrieť pästou do ľavej strany tváre, mal mu opaľovať vlasy na ľavej strane hlavy; sa nestalo. Osobu E. A. pozná, nemajú dobrý vzťah, bol odsúdený za lúpež ktorého sa dopustil jeho osobe. Ak vypovedá, že C. D. mu povedal, že spoločne napadli a bili K. L., vypovedal nepravdivo, aby mu uškodil, pretože v minulosti inicioval trestné konanie. Na otázku obhajcu uviedol, že v prípade vydania kľúčov od vozidla Ford poškodeným išlo podľa jeho názoru o dobrovoľné odovzdanie, L. sa dohodol s D., že to bude najlepšie riešenie.

Svedok E. A., okrem iného uviedol, že od skutku uplynulo 12 rokov, veľmi si to nepamätá. Spomína si, že tam prišli, bola tam nejaká roztržka. Prišiel tam obžalovaný D. a nejaký pán. Poškodený L. mal nejakú roztržku s obžalovaným D.. Ku dôvodu konfliktu sa nevie vyjadriť, bol tam so svojou partiou. Bol tam dokonca ako vyhadzovač. Konflikt bol niekde na parkovisku. Čo bolo dôvodom konfliktu sa dozvedel až neskôr. Malo sa jednať o nejaké peniaze, ktoré mal dlhovať L.. Nevie uviesť, akým spôsobom prebiehal konflikt. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde okrem iného uviedol, že D. začal na parkovisku sácať L., neskôr tohto začal fackovať, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach; svedok uviedol, že to bolo tak ako vypovedal v prípravnom konaní. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že na mieste konfliktu našiel bundu, ktorá patrila L.. Túto odovzdal. Asi o 2 dni mu povedal D., že dobili L. a zobrali mu veci. Na otázku prokurátora, či sa zapojil do konfliktu niekto iný, uviedol, že niekto tam bol, tohto, ale nepoznal. Tohto spoznal o 10 rokov neskôr, je to obžalovaný F. prítomný v pojednávacej miestnosti. Nevie o tom, že by sa obžalovaný D. mal ešte vrátiť na diskotéku. Na otázku obhajcu uviedol, že podľa jeho názoru sa obžalovaný F. nemiešal do konfliktu medzi D. a poškodeným L.. Bol však prítomný, keď sa D. s poškodeným strkali. Obžalovaný D. k výpovedi svedka uviedol, že podľa neho tam F. nebol, bol tam svedok A..

Svedok R. F., okrem iného uviedol, že po tom, čo mu bola prečítaná skutková veta obžaloby môže uviesť, že toto počuje prvýkrát. V tej dobe bol v Jantári, bol šoférom na otcovom aute. Bol tam s kamarátmi, prišiel za ním F., uviedol, že potrebuje odvoz. Do vozidla nasadli F., D. a ten pán, poškodený. Išli po tom jednosmerkami cez Prievidzu, ktorú nepoznal. Keď prišli na miesto, títo vystúpili. Nevie o čom sa rozprávali. Neskôr sadli opäť do auta a šli späť do Jantáru. Na otázku prokurátora uviedol, že v čase, keď ho požiadal F., aby ich odviezol, mal trochu vypité. Je možné, že tá tretia osoba mala modrinu, krv na perách. Pripúšťa, že tento mohol dostať bitku, dôvod však nepozná. Na otázku prokurátora, či táto osoba šla s tými dvomi dobrovoľne, alebo nie uviedol, že normálne si sadla do auta. Počas jazdy autom sa rozprávali, keď vystúpili z auta riešili tú bundu. Po vystúpení z auta stáli od neho 4 - 5 metrov, bolo medzi nimi ešte jedno auto. Rozprávali sa normálne, nevidel žiaden fyzický kontakt. Obžalovaný D. pôsobil nahnevane, usudzuje, že keďže mu bol prečítaný skutok, riešili tých 150.000 korún. Pripadal mu v triezvom stave, mohol však mať vypité 2 - 3 pivá. Tá tretia osoba, poškodený, bol v podobnom stave ako tí ďalší dvaja. Na otázku obhajcu uviedol, že z tých osôb, ktoré nastúpili do auta, určite mala strach tá tretia osoba, mala strach z D. a F.. Bolo tomu tak preto, že vedel, ako sa títo prejavovali v tom období v Prievidzi, vedeli to všetci. Na otázku predsedu senátu uviedol, že nebol prítomný pri celom skutku, ktorý je kladený za vinu obžalovaným, bol prítomný len pri časti skutku. V priebehu večera nebol v priestore diskoklubu Jantár, bol vonku. Na ďalšiu otázku, po akej dlhej dobe po tom, čo prišiel ku Jantáru bol požiadaný F. o odvezenie uviedol, že možno po pätnástich minútach. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že sa prvýkrát stretol so F., tento potom odišiel na 40 - 45 minút, potom sa vrátil a požiadal o odvoz; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že to bolo tak ako vypovedal v prípravnom konaní. Na ďalšiu otázku uviedol, že späť sa vracali traja ku Jantáru. Na otázku prokurátora uviedol, že ten večer nebol v spoločnosti F., tento mal vlastnú partiu a on tiež. Na otázku obhajcu, či na spiatocnej ceste do Jantáru sa D. a F. o niečom rozprávali, uviedol, že rozprávali o bunde. V nasledujúcich dňoch sa nerozprával s týmito o tejto veci.

Svedok E. A., okrem iného uviedol, že sa jedná o skutok spred 14 rokov, vôbec si na to nepamätá. Preto boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania po vznesení obvinenia obom obžalovaným. Vo výpovedi 01.12.2007 uviedol, že zotráva na svojich výpovediach z 19.02.2007 a 28.03.2007, uviedol tam všetky skutočnosti ktoré sú mu známe o veci. Vo výpovedi dňa 28.10.2016, okrem iného uviedol, že na dátum si už presne nepamätá, v Jantári bol so svojou partiou, bol s nimi aj C. D., Je to kamarát. Okolo 22.00 hodine odišiel, pretože z autobusovej stanice mu išiel posledný autobus do O.. Čosi pred jeho odchodom okolo 22.00 hodine prišiel do Jantáru E. F.. Keďže išiel domov, nevie či sa niečo v ten večer stalo. V tom čase sa stretával s C. D. pravidelne, skoro každý deň, tento mu potom povedal, že potom čo odišiel, mal incident s nejakou osobou, ktorú nepoznal po mene, pobil sa s ním. Bližšie podrobnosti

mu neuviedol. Na otázku obhajcu, či C. D. spomínala aj inú osobu, ktorá sa mala zapojiť do incidentu s neznámou osobou, uviedol, že spomenul E. F., tento mu to potvrdil. Na otázku, aké vzťahy s týmto má, uviedol, že tento je obyčajný potkan. Sedel za neho v base, za lúpež. Na ďalšiu otázku, že vo výpovedi 19.02.2007 tohto nespomínal, uviedol ho až vo výpovedi 28.03.2007, že druhým útočníkom bol E. F.; uviedol, že mal vtedy niečo s týmto na polícii, povedal mu, že ak to nestiahne, tak pôjde svedčiť proti nemu. Keď bol vypovedať druhýkrát už povedal, že vie, že druhým útočníkom bol F.. Keď bol vypovedať prvýkrát vtedy to ešte nevedel, dozvedel sa to asi po dvoch týždňoch, povedal mu to D..

Svedok E. F., okrem iného uviedol, že zo skutku, ktorým bol teraz prečítaný, si nepamätá nič. Keby povedal čokoľvek, klamal by. Vzhľadom na vyjadrenie svedka, boli preto prečítané jeho výpovede z prípravného konania po vznesení obvinenia obom obžalovaným. Vo výpovedi dňa 12.12.2007 uviedol, že vo veci už vypovedal 20.02.2007 pred vyšetrovateľom, uviedol všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe o veci, na tejto výpovedi trvá. Vo výpovedi dňa 19.06.2017 uviedol, že pracoval ako operatívny pracovník na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Partizánske, už je na dôchodku. Ohľadom predmetného skutku si nič nepamätá, vzhľadom na odstup času sa mu všetko zlieva dohromady. Počas policajnej práce mali množstvo akcií a zákrokov podobného charakteru. Potom, čo mu vyšetrovateľ umožnil prečítať si jeho úradný záznam zo 17.02.2007 uviedol, že aj po bližšom upresnení veci sa mu skutok vôbec nevybavuje. To čo uviedol vo svojej výpovedi a do úradného záznamu bolo na základe skutočností, ktoré zistil od p. H..

Svedkyňa O. L. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 17.02.2007, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, okrem iného uviedla, že dnešného dňa 17.02.2007 asi o 05.00 hodine jej zvonil a následne volal telefónom brat K. L., aby mu išla otvoriť vchodové dvere. Zišla dolu na prízemie, dvere otvorila, uvidela brata s dvoma chalanmi, jeden bol C. D., ktorého dobre pozná. Oni dvaja boli ticho a brat bol opuchnutý, mal krvavú tvár, nič nehovoril, spoločne všetci traja šli ku nim domov. Oni dvaja zostali pred dverami, brat zobral kľúče od auta Ford Escort a išiel zasa s nimi preč. Prišiel asi za 2 minúty a povedal, že oni dvaja ho zbili, kopali ho na zemi v nejakom byte, bar nespomínal. Hovoril, že mu zobrali peňaženku, telefón, bundu a kľúče od bytu. Potom zobral jej telefón a zavolať na políciu. Má vedomosť, že jej brat má nejaké podližnosti finančného charakteru s C. D.. Spolu s bratom išla dňa 16.02.2007 asi o 23.30 hodine na diskotéku do baru Jantár. Niečo po polnoci odišla domov. Počas tejto doby nemal brat s nikým žiaden incident. Vo výpovedi dňa 22.06.2007 uviedla, že dňa 17.02.2007 vypovedala pred vyšetrovateľom, na tejto svojej výpovedi trvá a plne sa jej pridržiava. Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, so súhlasom prokurátora a obžalovaných, prečítané výpovede svedka - poškodeného K. L.. Vo výpovedi dňa 22.06.2007 uviedol, že už vypovedal dňa 17.02.2007, dňa 20.02.2007 a dňa 06.03.2007, uviedol všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe, na týchto výpovediach trvá. Na otázku vyšetrovateľa, či si je skutočne istý, že bol napadnutý aj osobou, ktorú opoznal pri rekognícii ako druhého páchatela, pričom sa jedná o E. F.; uviedol že si je určite istý že vonku bol bitý D., F. sa musel nachádzať niekde pri nich, pretože následne išli do bytu D. všetci traja. Určite v byte D. bol bitý aj F., konkrétne v kuchyni, keď sedel pri stole. Tu ho F. dva krát udrel päťou do tváre, na lice, pri tomto mu vystrekla z úst krv. Keď potom zistil, že nemá bundu, nevedel, kde ju má a keď D. pýtal kľúče od auta, F. išiel hľadať von jeho bundu. Po chvíli sa vrátil, bundu nenašiel. Potom išli k nemu domov, pre druhé kľúče od jeho vozidla. Na otázku obhajcu uviedol, že tú druhú osobu ktorá ho mala napadnúť v čase incidentu nepoznal, tento nadával, stále na neho niečo kričal. Mal pocit ako keby konal na príkaz D., ako keby sa chcel pred ním ukázať. Vo výpovedi dňa 06.10.2016, okrem iného, uviedol, že nevie presne, v ktorej dobe, ale od banky čerpal úver vo výške 150.000 slovenských korún. Za tento úver mu ručil kamarát C. D.. Pamätá si, že mal problém so splácaním úveru, tento nesplácal tak ako mal. Nevie ako, ale C. sa o tomto dozvedel, rozprávali sa o tom, žiadal ho, aby pôžičku riadne platil, inak vraj pôjde banka po ňom. Toto mu sľúbil, nejaký čas to dodržal. Znovu mal finančné problémy a opätovne prestal pôžičku riadne platiť. V deň skutku dňa 17.02.2007 sa išiel zabaviť do Jantáru, náhodne stretol C., začal mu vyčítať prečo pôžičku neplatí. Vytiahol ho von z diskotéky aby sa porozprávali o pôžičke. C. mu vyčítal, že ho hľadal, že sa nemôže s ním spojiť, nemá telefón, na ktorý by sa mu dal zavolať. Zdá sa mu, že pri tejto príležitosti dal C. telefón s tým, že sa mu na tento ozve. Toto C. rozzúrilo, začal na neho kričať a fackovať ho. Po nejakej dobe s tým prestal. Zdá sa, že sa chcel vrátiť do Jantáru, ďalej si len pamätá že sa prebral v kúpeľni cudzieho bytu. Zbadal C., ktorý stál vedľa neho, bolela ho hlava, mal napuchnuté oko. Prišiel potom do kuchyne, kde bol C. a pre neho cudzí mladý chalan, neskôr sa dozvedel, že sa volal E. F.. Rozprávali sa o niečom, reč sa znovu zvrtila na pôžičku. S C. začali na seba kričať, C. stále chcel vedieť, či tú pôžičku spláca. Zdá sa mu, že C. mu dal nejakú facku alebo úder do tváre. Zrazu sa zjavil v kuchyni nejaký cudzí chlap, zisťoval prečo robia krik. C. stále opakoval, že pôžičku zaplatí a že ak mu neverí, môže mu dať do zálohy nejakú vec. Napadlo mu, že by mohol dať C. dočasne do zálohy auto Ford Escort, ktoré má odparkované pred domom. C. s tým súhlasil,

avšak chcel, aby to dali na papier. Zdá sa mu, že aj nejaký papier podpisoval, C. chcel reálne vidieť auto, povedal mu, že to nie je problém, že sa môžu ísť na auto pozrieť. Pamätá si, že kľúče od auta mal v bunde, bunda sa však u C. nevedela nájsť. Napadlo ho, že doma má náhradné kľúče, dohodli sa s C., že pôjdu k nemu domov a že mu ukáže to auto, že skutočne existuje. Otvorila mu sestra, šiel pohľadať náhradné kľúče. Keď sa vrátil s náhradnými kľúčmi, pokúšal sa auto otvoriť najprv on, potom C., auto sa nepodarilo otvoriť. Okolo išlo policajné auto a C. so F. ušli preč. Na otázku obhajcu, koľko mal vypité uviedol, že bol dosť opitý, mal problémy s pohybom, mal možno až 130 kg. Na otázku vyšetrovateľa, či ho napádal alebo bil E. F. v kuchyni bytu D., či už pred podpisom darovacej zmluvy, alebo vplýval na neho, aby ju podpísal; uviedol, že si to presne nepamätá, nejaké facky v kuchyni dostal, nevie od koho, ani presne kedy. Na otázku obhajcu, či podpis zmluvy alebo odovzdanie zálohy C. D. bolo dobrovoľné alebo išlo o násilné konanie D., prípadne F.; uviedol, že odovzdanie auta bol jeho nápad, toto nebolo dôsledkom toho, že predtým mali s C. potýčku. Na ďalšiu otázku uviedol, že si spomína, že C. nevedel povedať „ešpézetku“ Fordu, C. to nahnevalo, dal mu facku. Nesúviselo to s tým, že by zmluvu nechcel podpísať. Na otázku obhajcu, či mal u seba dve retiazky v ten deň zo šedého kovu, jednu na krk a jednu na ruku a či vie, že mu boli zo strany obžalovaných odcudzené uviedol, že nemôže v žiadnom prípade s istotou tvrdiť, že retiazky mu boli odcudzené alebo ulúpené niektorým z obžalovaných. Počas skutku ho nikto z obžalovaných nežiadal o vydanie týchto retiazok a tiež mu nehrozil ujmom v prípade, ak ich nevydá. Pripustil, že tieto retiazky mohol stratiť počas incidentu, keď sa strkali, chytali za ruky, okolo krku. Pokiaľ ide o telefón, tento dal dobrovoľne C. aby mu mohol zavolať. Kľúče od auta odovzdal C. dobrovoľne, dohodol sa, že auto nechá ako zálohu. Kľúče a mobilný telefón mu vrátil P. A. s tým že to u neho nechal C.. Vo výpovedi dňa 02.06.2017, okrem iného uviedol, že v období, keď sa mal stať skutok boli s C. D. kamaráti, tento mu vystupoval ako ručiteľ na zmluve o pôžičke od banky vo výške 150.000 slovenských korún. Spomína si, že so splácaním úveru mal nejaké problémy, bolo to obdobie, kedy pôžičku nespĺcal. C. mal nejaké informácie o tom, ako sa pôžička platí, o jej splácaní sa rozprávali, C. sľuboval, že bude pôžičku splácať, inak hrozilo, že pôžičku budú vymáhať od neho. Potom sa raz išiel zabaviť do Jantáru, bolo to v ten deň, keď sa mal stať skutok. Stretol sa s C., rozprávali sa o splácaní pôžičky, hovoril mu, že vraj pôžičku nespĺca, on mu hovoril, že to nie je pravda, že má doma nejaké doklady, na druhý deň sa môžu stretnúť. C. s tým nesúhlasil hovoril, že sa nemôže s ním dlhšie spojiť a že teraz nemá mobil. Aby ho presvedčil, že sa nechce zatajovať, C. dal vtedy svoj mobil. Spomína si že o pôžičke sa rozprávali pred diskotékou na parkovisku, C. sa kvôli niečomu vytočil, začal po ňom bliakať a fackovať ho. C. potom s tým prestal, on chcel ísť späť do Jantáru, avšak čo sa dialo odvtedy nevie, má okno, prebral sa v cudzom byte. Strašne ho bolela hlava, mal problém vidieť na jedno oko. Neskôr vo výkone trestu sa s C. o tom rozprával, tento mu povedal, že pri vstupe do bytu náhle odkväcol a udrel si hlavu o botník a dlho ležal na zemi v chodbe, C. mal strach či nie je mŕtvy. Keď sa prebral, počul nejaké hlasy z kuchyne, išiel tam, videl tam C. a ešte nejakého chalana (neskôr sa dozvedel, že sa volal E. F.). Chvilu sa o niečom rozprávali a opäť vznikol problém s pôžičkou, C. mu stále neveril, že pôžičku reálne spláca. Vytáčalo ho to, s C. začali po sebe kričať. Vtedy mu C. pustil nijakú facku do tváre. Asi robili dosť veľký krik, prišiel niekto do kuchyne, že čo toľko hulákame. Aby C. presvedčil, že ho nechce so splácaním pôžičky oklamať napadlo mu dať nijakú zálohu, nejakú vec, napadlo mu dať do zálohu Ford Escort, ktoré používal. Toto bol jeho nápad, na C. to evidentne zabralo, súhlasil s tým, chcel však o tom nejaký doklad, pretože vykrikoval, že či si bude pamätať na druhý deň čo mu vôbec sľúbil. Zdá sa mu, že niečo ohľadne auta podpisovali, avšak C. chcel auto vidieť, či skutočne existuje. Nemal s tým problém, navrhol mu, že môžu sa ísť pozrieť k nemu domov. Nieкто zohnal auto, ktorým prišli k nemu domov. Ešte bol problém s kľúčmi od auta, pretože originálne kľúče mal v bunde, ktorú mal na sebe na diskotéke v Jantári, v cudzom byte bundu ani kľúče nenašiel. Preto išli k nemu domov aby dal C. náhradné kľúče od auta, chcel vedieť či auto vôbec funguje. Otvorila mu sestra a išiel do bytu hľadať náhradné kľúče, avšak týmito sa auto nepodarilo otvoriť. Keď išlo okolo policajné auto C. a ten cudzí chalan z miesta ušli. Na otázku vyšetrovateľa, prečo je jeho dnešná výpoveď a výpoveď zo 06.10.2016 taká odlišná od výpovedí tesne po skutku dňa 17.02.2007 a 20.02.2007 uviedol, že si nepamätá čo vypovedal v roku 2007. Dňa 17.02.2007 bol v nemocnici, bol po otrase mozgu, prišli za ním policajti a pýtali sa ho na skutok. Hovoril im, že ho strašne bolí hlava a že sa cíti zle. Policajti povedali, že by bolo vhodné aby k veci vypovedal aby mohli čo najskôr zistiť, čo sa stalo. Je možné, že tie dávne výpovede boli ovplyvnené jeho vtedajším zdravotným stavom. Po tom, čo mu bolo umožnené prečítať jeho výpovede zo 17.02.2007 a 20.02.2007 za účelom odstránenia rozporov; uviedol, že pred E. mal skutočne konflikt len s C. týkal sa len pôžičky. Toho druhého chalana, pokiaľ si pamätá, začal vnímať až v tom cudzom byte. Mal tam opäť potýčku s C. ohľadne pôžičky, C. mu dal opäť niekoľko úderov, toho druhý chalan si nepamätá, že by ho nijako bil. Pokiaľ sa týka jeho výpovede zo 17.02.2007 tá nie je presná, bola iste poznačená jeho vtedajším zdravotným stavom a najmä otrasom mozgu. Potom čo

vyšetrovateľ umožnil svedkovi prečítať jeho výpoveď počas konfrontácie s E. F. uviedol že nie je úplne vylúčené že do konfliktu sa ohľadne pôžičky zapojil aj ten druhý chalan a že ho nejakou udrel, avšak si na to nepamätá. Ak sú jeho aktuálne výpovede sčasti odlišné od výpovedí z roku 2007 nie je to úmyselné. Svedok P. A. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 20.12.2007, ktorá bola so súhlasom obžalovaných a prokurátora prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že zotráva na výpovediach zo dňa 19.02.2007 a zo dňa 07.03.2007. Vo výpovedi dňa 28.10.2016, okrem iného, uviedol, že v roku 2007 pracoval v záložni R. na B.. Raz prišiel do záložne obžalovaný D., doniesol mobil, typ bol Nokia. Povedal, že mobil patril L.. Mobil založil, mal si preň po určitej dobe prísť. Tiež s ním doniesol nabíjačku a škatuľu. Hovoril že išiel s L. na nejaký byt. Spomína si keď prišiel D. do záložne mal tenisky červené, povedal, že je to krv od L.. Vyplatil mu nejakú sumu peňazí, snažil sa potom spojiť s L. či nechce mobil vykúpiť späť. Tento nakoniec vyplatil nejakú sumu aby mobil dostal späť. Na otázku obhajcu uviedol, že mobil vydal L., pretože D. uviedol, že ho môže vyzdvihnúť aj L.. Na otázku vyšetrovateľa, že vo výpovedi dňa 07.03.2007 uvádzal, že D. priniesol v modrom puzdre kľúče od vozidla Ford a uviedol, že ich zobral pri konflikte L. a že ich má tomuto vrátiť, uviedol, že je možné, že sa to tak stalo.

Na č.l. 158- 163 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným ml. F. a svedkom L. zo dňa 04.12.2007. V rámci konfrontácie svedok L. uviedol, že F. pozná odvtedy, čo bol napadnutý D., obaja ho napádali. Na otázku vyšetrovateľa, aby popísal akého konania sa voči nemu dopustil ml. F., uviedol, že si presne nespomína na celý priebeh udalosti, mal vypité. Spomína si, že sa nachádzal v byte, ktorý patril matke D., prebral sa v kúpeľni, umyl sa a išiel do kuchyne. Sedel potom pri stole, D. a F. po ňom kričali, D. chcel 150.000 slovenských korún, kričal, že ide kvôli nemu do basy. Potom ho F. päšťou udrel do ľavej časti tváre, z úst mu vystrekla krv, potom ho znovu udrel na tú istú časť tváre, povedal pri tom čo robí. Potom mu F. začal opaľovať vlasy na ľavej časti tváre. Potom mu dal D. podpísať papier, že mu dáva svoje vozidlo. Nemal pri sebe svoju bundu, v ktorej mal kľúče od vozidla, preto F. išiel do Jantáru hľadať jeho bundu. Následne sa vrátil, bundu nenašiel, povedal, že má doma náhradné kľúče, preto išli k nemu domov na nejakom vozidle, boli v ňom štyria, spolu s vodičom. Išli na Staré sídlisko, chcel zavolať sestru, nemal kľúče, mobil mu požičal F.. Ku vchodu prišla otvoriť sestra, ostala zhrozená ako vyzerá. Spolu s D. išiel do bytu, zobrali kľúče od auta a išli von. Pokúšali sa auto otvoriť, nešlo to. Vtedy okolo prechádzalo policajné auto, F. s D. ušli preč. Obžalovaný ml. F. v reakcii na výpoveď svedka L. uviedol, že s výpoveďou nesúhlasí. V byte D. bol, nachádzal sa tam muž pevnejšej postavy, je možné, že to bol tu prítomný L.. D. ho prišiel zavolať do Jantáru, aby išiel k nemu na kávu. Po príchode do bytu ten muž ležal na chodbe, D. ho zobral do kúpeľne. Potom mu niekto uvaril kávu, túto pil v kuchyni. Po nejakej dobe prišiel ten muž do kuchyne, D. robil na neho krik, vravel, že mu dlhuje 150.000 korún, že pôjde kvôli nemu do basy. Následne podpisoval ten muž nejakú darovaciu zmluvu na jeho vozidlo. Počas doby, čo boli v kuchyni udrel D. toho muža päšťou na ľavú časť tváre. On sa nijako tomu mužovi nevyhrážal, nebil ho ani mu nepálil vlasy, nijako sa nezapájal do ich rozhovoru, nemal na to dôvod. D. zapálil plynový horák a chcel tomu mužovi strčiť hlavu do ohňa. Po podpísaní zmluvy sa D. opýtal muža, kde má kľúče od auta povedal, že ich nemá, ale doma má druhé kľúče. Išiel potom za kamarátom spýtať sa či odvezie na Staré sídlisko D.. Potom spoločne išli na Staré sídlisko k nejakému vchodu do domu, neznámy muž niekam volal, prišla otvoriť nejaká pani. Nie je pravdou, že by mal mobilný telefón L.. D. spolu s mužom išli dnu, on čakal vonku. Po nejakej dobe vyšli von a išli k vozidlu Ford, ktoré sa pokúšali otvoriť. Po nejakej dobe sa od kina Baník približovalo vozidlo polície, tak sadli do vozidla a odišli k Jantáru. Na otázku, prečo vo výpovedi dňa 22.06.2007 uviedol, že v kuchyni D. iba raz udrel päšťou po stole a teraz uvádza, že udrel poškodeného päšťou do tváre a chcel mu páliť vlasy, aby ho donútil podpísať zmluvu o darovaní vozidla, prečo v tejto výpovedi uvádzal, že vo vozidle mu ponúkal D. mobil, tento vzal do ruky a vrátil ho D. a teraz tvrdí, že ho nemal v ruke, povedal, že nechcel D. ublížiť, teda neuviedol, že D. ho bil do tváre a chcel mu páliť vlasy. Mobil mal v ruke, v aute, nebolo to pred domom L.. Poškodený k tejto výpovedi ml. F. uviedol, že s ňou nesúhlasí, trvá na tom, že ho dva krát udrel päšťou do tváre a vlasy mu chcel páliť on. Mobilný telefón pred vchodom mu dával F..

Na č.l. 164- 168 sa nachádza zápisnica o rekognícii zo dňa 30.03.2007 pri ktorej poškodený L. v predložených fotoalbumoch č.1 a č.2 označil osobu obžalovaného F., s istotou na 80 %, ako spolupáchateľa D..

Na č.l. 170-180 sa nachádza zápisnica o rekognícii zo dňa 20.04.2007 pri ktorej svedok N. H. v predložených fotoalbumoch č.1 a č.2 nespoznal osobu obžalovaného F., ako osobu, ktorá bola dňa 17.02.2007 v ranných hodinách u nich doma s obžalovaným D. a poškodeným L..

Na č.l. 211 sa nachádza čestné prehlásenie zo dňa 17.02.2007, že darca K. L., nar. XX.X.XXXX svojím podpisom potvrdzuje, že daruje svoje vozidlo Ford Escort C. D..

Na č.l. 216 sa nachádza lekárska správa pre účely trestného konania spísaná MUDr. Evou Obertovou, z ktorej vyplýva, že K. L. bol dňa 17.02.2007 ošetrený v NsP Bojnice s hospitalizáciou do 19.02.2007.

Subjektívne uviedol, že bol zbitý na byte, odvezený vozidlom RZP, hospitalizovaný na traumatológii s otrasom mozgu, pohmoždenie tváre vľavo s modrinou v okolí ľavého oka.

Na č.l. 267 sa nachádza správa Slovenskej sporiteľne a. s. Bratislava zo dňa 25.11.2007 podľa ktorej na meno L. K. r. č. XXXXXXXXXXXX bol poskytnutý úver vo výške 150.000 slovenských korún, tento nebol splácaný a dňa 10.12.2009 bol postúpený spoločnosti EOS KSI s. r. o. Pajštúnska 5, Bratislava.

Z obsahu pripojeného spisu OS Prievidza č. 1T 30/2016 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 2To 80/2016 zo dňa 07.03.2017 bol obžalovaný C. D. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 17 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na č.l. 186-192 sa nachádza znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča, zo záverov ktorého vyplýva, že zo stôp zaistených pri dodatočnej ohliadke miesta činu a z tenisiek obžalovaného D. boli zaistené krvné stopy, pôvodcom ktorých je osoba od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený „K. L., nar. XX.X.XXXX“.

Na č.l. 218-234 sa nachádza znalecký posudok MUDr. Macha, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, z ktorého vyplýva, že poškodený K. L. utrpel dňa 17.02.2007 ľahký otras mozgu a pomliaždenie ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom v okolí ľavej očnice. K pomliaždeniu ľavej strany tváre s podkožným krvným výronom ľavej očnice došlo jednoznačne stredne silným tupým úderom a to s veľkou pravdepodobnosťou rukou zovretou v päšť. K ľahkému otrasu mozgu došlo veľmi pravdepodobne pri páde poškodeného nárazom do nejakej prekážky, respektíve pádom a nárazom hlavou o zem. Doba narušenia obvyklého spôsobu života bola 5-6 dní.

Na č.l. 613 sa nachádza potvrdenie od firmy MB STAV, stavebné práce Prievidza zo dňa 01.12.2022, z ktorého vyplýva, že obžalovaný C. D. je zamestnancom firmy, s jeho prácou sú spokojní, je nekonfliktný a spoľahlivý.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný C. D. a obžalovaný ml. E. F. sa dopustili skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnili všetky zákonné znaky zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr. zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Podľa názoru súdu je možné ustáliť záver, na základe dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, že skutok sa stal tak ako je to uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Konanie oboch obžalovaných vykazuje všetky zákonné znaky lúpeže, ktorá bola oboma páchatelmi spáchaná spoločne, v spolupáchateľstve. Obžalovaný ml. F. poprel spáchanie trestnej činnosti úplne, pričom nepopieral prítomnosť na mieste činu a obžalovaný D. poprel, že by sa dopustil na poškodenom L. násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nepoprel použitia násilia voči poškodenému. Je treba zdôrazniť, že trestná činnosť oboch obžalovaných je preukázaná predovšetkým prečítanou výpoveďou poškodeného z prípravného konania zo dňa 22.06.2007, teda po vznesení obvinenia obom obžalovaným. V tejto výpovedi poškodený uviedol, že obžalovaný D. ho vytiahol z baru Jantár, vyčítal mu, prečo neplatí pôžičku, strhol mu bundu a začal ho fackovať. Prebral sa v byte D., tam ho bili obaja obžalovaní, ml. F. ho udril dva krát päšťou do tváre, vystrekla mu z úst krv. Vo výpovedi dňa 06.10.2016 uviedol, že podpis zmluvy alebo odovzdanie zálohy obžalovanému D. bol jeho nápad, nebol to dôsledok potýčky s D.. Vo výpovedi dňa 02.06.2017 uviedol, že keď sa prebral v cudzom byte, strašne ho bolela hlava, mal problém vidieť na jedno oko. V kuchyni videl C. a ešte nejakého chalana, neskôr sa dozvedel, že sa volá E. F.. Vtedy mu „pustil“ C. nejakú facku do tváre. Aby ho presvedčil, že ho nechce oklamať so splácaním pôžičky napadlo dať mu nejakú zálohu, napadlo mu dať auto Ford Escort. Dôkazom, ktorý tiež priamo usvedčuje oboch obžalovaných z trestnej činnosti, je konfrontácia medzi obžalovaným ml. F. a svedkom L. dňa 04.12.2007, teda po vznesení obvinenia obom obžalovaným. V tejto svedok- poškodený L. uviedol, že ho napádali obaja, v byte D. ho ml. F. udril päšťou do ľavej časti tváre, z úst mu vystrekla krv, potom ho znovu udril na tú istú časť tváre a začal mu opaľovať vlasy na ľavej časti tváre. Potom mu dal D. podpísať papier, že mu dáva svoje vozidlo. V reakcii na výpoveď poškodeného, obžalovaný ml. F. uviedol, že v kuchyni D. udril toho muža do tváre, on ho nebil, nevyhrážal sa mu, nepálil mu vlasy. Poškodený zotrval na tom, že ml. F. ho udril päšťou dva krát do tváre a vlasy mu chcel páliť. Nepriamym dôkazom, ktorý tiež usvedčuje obžalovaných z trestnej činnosti je výpoveď svedkyne L. z prípravného konania, ktorá uviedla, že brat-poškodený L. jej povedal, po návrate zvonku potom, čo prišiel pre kľúče od auta, že tí dvaja ho zbili, kopali ho na zemi v nejakom byte, má vedomosť, že mu zobrali peňaženku, telefón, bundu a kľúče od auta. Za nepriamy dôkaz, ktorý tiež usvedčuje obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti treba považovať výpoveď svedka A. zo dňa 28.10.2016, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že v tom období sa pravidelne stretával s D., skoro každý deň, povedal mu, že potom čo odišiel, mal incident

s nejakou osobou, nepoznal ju po mene, pobil sa s ním. Taktiež uviedol, že do incidentu sa mala zapojiť aj iná osoba, E. F.. Svedok A., vyhadzovač z Jantáru, vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, potvrdil po prečítaní časti výpovede z prípravného konania, že D. začal na parkovisku sácať L., neskôr ho začal fackovať. Tiež potvrdil, že asi za dva dni mu povedal D., že dobili L. a zobrali mu veci. Obžalovaný F. bol prítomný konfliktu, ale sa do konfliktu nemiešal. Svedok F. vo výpovedi potvrdil, že na požiadanie F. odviezol tohto, D. a poškodeného. Poškodený mal na perách krv, pripustil, že mohol dostať bitku, dôvod však nepoznal. Z tých osôb čo nastúpili do vozidla mala strach tá tretia osoba, mala strach z D. a F.. Na základe vykonaných dôkazov, dôkazov sčasti priamych a sčasti nepriamych, je možné konštatovať, že obaja obžalovaní použili spoločným konaním proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obaja obžalovaní použili násilie voči poškodenému v úmysle zmocniť sa cudzej veci - finančnej čiastky, prípadne motorového vozidla poškodeného. Toto je preukázané dôkazmi, ktoré boli konštatované vyššie. Je síce pravdou, že časť dôkazov, výpovedí svedkov bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, avšak tieto výpovede boli urobené v prípravnom konaní zákonným spôsobom, teda po vznesení obvinenia obžalovaným v prípravnom konaní a je teda možné na tieto výpovede prihliadať aj v konaní pred súdom. Zároveň je možné tiež konštatovať, že v týchto výpovediach nie sú zásadné rozpory, ktoré by ich vierohodnosť spochybňovali. Z týchto dôvodov súd uznal oboch obžalovaných za vinných zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa §20, §188 ods. 1 Tr. zákona.

Obžalovaný C. D., ako vyplýva z odpisu registra trestov zo dňa 20.10.2023 bol doteraz trikrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom OS Prievidza č. 1T 30/2016 zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 2To 80/16 zo dňa 07.03.2017 k nepodmienečnému trestu 17 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 01.12.2017, v skúšobnej dobe dvoch rokov sa osvedčil dňa 01.12.2020. Z listinných dôkazov na č.l. 639, 640 vyplýva, že dňa 27.05.2023 uzavrel manželstvo, pracuje v oblasti stavebníctva, má jednu vyživovaciu povinnosť.

Obžalovaný ml. E. F. bol podľa odpisu registra trestov zo dňa 20.10.2023 osemkrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom OS Prievidza č. 2T 23/2020 zo dňa 10.05.2023, právoplatným dňa 15.05.2023 k súhrnnému nepodmienečnému trestu štyri roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením §34 ods.4 Tr. zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Taktiež prihliadol na ustanovenie § 39 ods.1 Tr. zákona o možnosti mimoriadneho zníženia trestu vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a. Súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného ml. F. je mimoriadnou okolnosťou skutočnosť, že od spáchania trestnej činnosti do odsudzujúceho rozsudku uplynula doba viac ako 16 rokov bez zavinenia obžalovaného ml. F.. Rovnako je tomu aj v prípade obžalovaného D., u ktorého navyše je potrebné zohľadniť aj aktuálne rodinné pomery. S prihliadnutím na tieto skutočnosti, súd uložil obžalovanému ml. F. za použitia §118 Tr. zákona, podľa ktorého ak súd zistí splnenie podmienok § 39 ods. 1, alebo 2 na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je u mladistvého viazaný obmedzeniami podľa §39 ods.3, trest odňatia slobody 5 mesiacov podmienene odložený na skúšobnú dobu 13 mesiacov. Takto uložený trest považuje za trest primeraný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania páchatel'a. V prípade obžalovaného D. súd prihliadol na odstup času od spáchania trestnej činnosti, na aktuálne rodinné pomery a na posledný uložený trest vo vzťahu ku ktorému by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a rozhodol, podľa §44 Tr. zákona, o upustení od uloženia súhrnného trestu pretože má za to, že trest odňatia slobody 17 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trest so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Prievidza č. 1T30/2016 zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 2To 80/2016 zo dňa 07.03.2017 je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.